

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 569/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	<u>K. S.</u> , c. S. i S. z domu W., ur. (...) w N.	I. W dniu 22.03.2019r. w K. (woj. (...)) w mieszkaniu przy ul. (...) poprzez popchnięcie jak i szarpanie za ramiona naruszyła nietykalność cielesna funkcjonariusza publicznego tj. kuratora zawodowego Sadu Rejonowego w	

Kędzierzynie-Koźlu A. B. podczas pełnienia przez nią obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuściła się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność jego rozpoznania i pokierowania swym działaniem.

II. W tym samym czasie i miejscu co w pkt I. podczas i w związku z wykonywaniem czynności służbowych, używając słów wulgarnych oraz słów, które powszechnie uznane są za obelżywe znieważała funkcjonariuszy publicznych tj. kuratora zawodowego Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu A. B. oraz kuratora społecznego Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu K. G., przy czym czynu tego dopuściła się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność jego rozpoznania i pokierowania swym działaniem.

III. W tym samym czasie i miejscu co w pkt I., zamykając drzwi z mieszkania na klucz od wewnątrz, jak i stając w drzwiach, pomimo próśb kuratorek A. B. oraz K. G., uniemożliwiała im wyjście z w/w mieszkania czym pozbawiła ich wolności, przy czym czynu tego dopuściła się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność

		jego rozpoznania i pokierowania swym działaniem.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 22.03.2019r. w K. (woj. (...)) w mieszkaniu przy ul. (...) oskarżona poprzez popchnięcie jak i szarpanie za ramiona naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego tj. kuratora zawodowego Sadu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu A. B. podczas pełnienia przez nią obowiązków służbowych.</p> <p>2. W tym samym czasie i miejscu co w pkt I. podczas i w związku z wykonywaniem czynności służbowych, oskarżona używając słów wulgarnych oraz słów, które powszechnie uznane są za obelżywe znieważała funkcjonariuszy publicznych tj. kuratora zawodowego Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu A. B. oraz kuratora społecznego Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu K. G..</p> <p>3. W tym samym czasie i miejscu co w pkt I., zamykając drzwi z mieszkania na klucz od wewnątrz, jak i stając w drzwiach, oskarżona pomimo próśb kuratorek</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka A. B., - zeznania świadka K. G., - zeznania świadka R. W., - zeznania świadka M. S., - zeznania świadka A. B., - zeznania świadka K. G., - zeznania świadka R. W., - zeznania świadka M. S., - zeznania świadka A. B., - zeznania świadka K. G., - zeznania świadka R. W., - zeznania świadka M. S., - opinie sądowo-psychiatryczne, - dane o osobie, - dane o karalności, - dokumentacja medyczna, - opinie sądowo-psychiatryczne. 	<ul style="list-style-type: none"> 2-3, 147, 16-17, 131-132, 10, 132, 13, 132, 2-3, 147, 16-17, 131-132, 10, 132, 13, 132, 2-3, 147, 16-17, 131-132, 10, 132, 13, 132, 70-73, 88-93, 25, 104, 131, 134-136, 26-55, 63-68, 70-73, 88-93. 	

<p>A. B. oraz K. G., uniemożliwiła im wyjście z w/w mieszkania czym pozbawiła ich wolności.</p> <p>4. Wszystkich powyższych czynów oskarżona dopuściła się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność jego rozpoznania i pokierowania swym działaniem.</p> <p>5. K. S. posiada polskie obywatelstwo, legitymuje się wykształceniem podstawowym, wyuczonego zawodu nie posiada, jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z zasiłku MOPS, jest rozwiedziona matką jednego syna, na rzecz którego pobiera alimenty, była leczona psychiatrycznie, nie jest jednak chora psychicznie ani upośledzona umysłowo, wyżej wymieniona nie była z kolei karana sądownie.</p>			
<p><i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>---</p>	<p>---</p>	<p>---</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

---	---	---	
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1 - 3 4. 5.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka A. B., - zeznania świadka K. G., - zeznania świadka R. W., - zeznania świadka M. S., - opinie sądowo-psychiatryczne, - dane o osobie, - dane o karalności, - dokumentacja medyczna, - opinie sądowo-psychiatryczne. 	<p>Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne na bazie wskazanych dowodów, poddanych swobodnej ocenie w kontekście wszystkich pozyskanych w sprawie dowodów, z uwzględnieniem zasad doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania, potwierdzały tezę oskarżenia.</p> <p>W okolicznościach badanej sprawy nie mogło budzić wątpliwości, iż w dniu 22 marca 2019r. w związku z prowadzonym nadzorem kuratora sądowego nad rodziną oskarżonej K. S., wobec ograniczeniu jej władzy rodzicielskiej w sprawowaniu przez nią opieki nad małoletnim synem, doszło do niezapowiedzianej wizyty kuratora zawodowego oraz społecznego w mieszkaniu wyżej wymienionej. Jak wynika z relacji pokrzywdzonej kurator zawodowej A. B., pozyskanej w toku</p>	

chodzenia, jak i podczas otwartego przewodu sądowego – pomimo zaproszenia przez oskarżoną funkcjonariuszek publicznych do pokoju, K. S. będąc negatywnie pobudzona, przejawiała agresję słowną względem przybyłych, kierując pod ich adresem wulgarne i obelżywe zwroty, wyzywając adresatki od „kurw” i „szmat”. Jak wynika z relacji świadka A. B., chwilę później została popchnięta przez oskarżoną, w wyniku czego upadła na stolik, nie odnosząc jednak obrażeń. Wobec takiego obrotu sprawy – jak wskazała A. B. – wraz z towarzyszką zadeklarowały opuszczenie mieszkania. Oskarżona nie chciała jednak otworzyć kobietom drzwi mieszkania, które zostały przez nią zamknięte na klucz, blokując im możliwość wyjścia z lokum. A. B. zwróciła uwagę, iż agresja oskarżonej ukierunkowana z nasileniem wobec jej osoby nie ustępowała pomimo telefonicznego wezwania Policji, która nieustannie wyzywała funkcjonariuszki publiczne, chwytając nadto ją za ramiona i szarpiąc nią. Jak podała świadek A. B., kobiety nie uspokoilo nawet wejście do domu nieobecnego wcześniej syna oskarżonej. Agresję słowną oskarżona

kontynuowała również w obecności przybyłych na miejsce interweniujących funkcjonariuszy publicznych.

Taki przebieg wydarzeń wynika również z przekazu świadka K. G. – kuratora społecznego – będącej uczestnikiem rozgrywanych w mieszkaniu przy ul. (...) w K. wydarzeń. Wyżej wskazana świadek potwierdziła wszystkie stwierdzone w zarzutach fakty, wskazujące na kierowanie przez oskarżoną pod adresem kuratorek cytowanych wyżej wulgarnych i obelżywych inwektyw, stosowanie opisanej przemocy fizycznej względem A. B., jak i sam fakt uniemożliwiania wyjścia kobietom z zamkniętego na klucz przez gospodynię mieszkania.

Negatywne pobudzenie i agresję słowną ukierunkowaną przez oskarżoną względem kuratorek – w szczególności wobec A. B. – potwierdzili również przesłuchani w sprawie funkcjonariusze Policji w osobach R. W. i M. S., będący naocznymi świadkami takiego stanu rzeczy. Nadto wyżej wymienieni funkcjonariusze podnieśli, iż z relacji pokrzywdzonych wynikało również, iż poza agresją

słowną K. S. dopuściła się przemocy fizycznej względem A. B., a nadto miała uniemożliwić kobietom wyjście z mieszkania.

Zdaniem Sądu, wskazane wyżej dowody osobowe, logicznie uzupełniające się, tworzące jeden ciąg wydarzeń, zasługiwały na uwzględnienie. Brak było bowiem dowodów przeciwnych – poza odosobnionymi wyjaśnieniami autorstwa oskarżonej, które mogłyby prowadzić do odmiennych wniosków.

Przyjmując, iż oskarżona dopuściła się niniejszych czynów mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swym postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 2 kk, Sąd bazował na analizie sytuacji zdrowotnej oskarżonej zwieńczonej badaniem sądowo-psychiatrycznym, przy pełnej akceptacji zawartych w wydanej opinii wniosków biegłych sądowych z zakresu psychiatrii.

Zgromadzone w oparciu o wykazane dowody dane pozwoliły na ustalenie aktualnej sytuacji życiowej oskarżonej, w tym jej stanu zdrowia i sytuacji majątkowej. Z kolei poczyniona analiza pozyskanych danych o karalności obrazuje

		dotychczasowy sposób życia oskarżonej w kontekście respektowania obowiązującego porządku prawnego.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1-3 z pkt. 1.1	- wyj. oskarżonej (k. 23-24, 131).	Wyjaśnienia oskarżonej, w których ta nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, wskazując na niepamięć przebiegu zaistniałych wydarzeń objętych oskarżeniem, nie zasługiwały na aprobatę Sądu, a to w kontekście zgromadzonych w sprawie dowodów obciążających wyżej wymienioną w postaci spójnych i wzajemnie uzupełniających się zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, przy jednoczesnym uwzględnieniu wniosków napływających z badań psychiatrycznych K. S., w kontekście jej poczytalności w odniesieniu do zarzucanych czynów. Zdaniem Sądu, prezentowana przez oskarżoną postawa w toku niniejszego postępowania	

		była celowym planem zmierzającym do uniknięcia odpowiedzialności karnej.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1-3	K. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Wykazane dowodowo zachowanie oskarżonej polegające na popchnięciu i szarpaniu ofiary, będącej funkcjonariuszem publicznym, podczas pełnienia przez nią obowiązków służbowych, bez wątpienia mieściło się w kategorii naruszenia nietykalności cielesnej kuratora zawodowego, co uzasadniało przyjęcie zaistnienia występku z art. 222 § 1 kk. Stwierdzone zachowanie oskarżonej polegające na skierowaniu wobec pokrzywdzonych kuraterek wulgarnych i obelżywych zwrotów, podczas i w związku z wykonywaniem czynności służbowych, uzasadniało przyjęcie kwalifikacji			

prawnej z art. 226 § 1 kk. Sąd nie miał wątpliwości, iż wypowiedziane przez oskarżoną określenia miały charakter znieważający funkcjonariuszy publicznych.

Nadto w toku postępowania dowiedzione zostało, iż pokrzywdzone A. B. oraz K. G. zostały pozbawione wolności przez oskarżoną, która zamknąwszy drzwi mieszkania na klucz od wewnątrz, a nadto blokując dojścia do drzwi lokum, pomimo apelu wyżej wymienionych o ich wypuszczenie, uniemożliwiła im opuszczenie mieszkania. Takie zachowanie wyczerpywało znamiona występku określonego w art. 189 § 1 kk.

Postępowanie oskarżonej w każdym z przypadków miało charakter umyślny w rozumieniu art. 9 § 1 kk.

Działanie oskarżonej w zakresie wszystkich czynów przy ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem uzasadnia przyjęcie art. 31 § 2 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	---	---
---	--	-----	-----

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S.	1-3 (4-5) 6	I – III -	<p>Za czyn I, przy zast. art. 4 § 1 kk, Sąd na podstawie art. 222 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Za czyn II, przy zast. art. 4 § 1 kk, Sąd na podstawie art. 226 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Za czyn III, przy zast. art. 4 § 1 kk, Sąd na podstawie art. 222 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności, Sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonej karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat.</p> <p>Wymierzając orzeczone wobec oskarżonej kary jednostkowe oraz karę łączną Sąd, mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary zawarte w treści art. 53 § 1 i 2 k.k., przy rodzaju i wysokości orzeczonej sankcji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności związane</p>

z dopuszczeniem się przez wyżej wymienioną przypisanych jej przestępstw - w tym sposób działania względem kuratorów sądowych, z zastosowaniem agresji fizycznej i słownej, z czasowym pozbawieniem ich wolności, pozostawiając bez wątpienia ślad w psychice pokrzywdzonych. Zachowania oskarżonej w żadnym razie nie może natomiast tłumaczyć fakt towarzyszącej jej obawy przed odebraniem jej syna. Analizując sytuację prawną oskarżonej nie sposób było natomiast nie dostrzec – poprzez wgląd w pozyskane dane o jej karalności i poczynioną w tym zakresie analizę skutkującą konstatacją o zatarciu widocznych w tym zbiorze skazań, a w konsekwencji uznaniem, iż oskarżona w świetle prawa do tej pory nie była karana sędownie. Ten element w przekonaniu Sądu stał się wiodący w ukształtowaniu finalnej pozytywnej prognozy kryminologicznej w odniesieniu do K. S.. Poza tym nie sposób było także pominąć faktu popełnienia przez oskarżoną przypisanych jej czynów w warunkach określonych w art. 31 § 2 kk.

Wypada wskazać, iż zgodnie art. 58 § 1 k.k., jeżeli ustawa przewiduje

możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Taka alternatywa występowała w zakresie dwóch pierwszych stwierdzonych występów, niemniej jednak wobec okoliczności ich zaistnienia, Sąd uznał, iż sięgnięcie po łagodniejszą sankcję byłoby zdecydowanie nie wystarczające w kontekście stopnia społecznej szkodliwości czynu. Do tożsamyh wniosków Sąd doszedł analizując kwestię wymiaru kary jednostkowej w zakresie czynu III, mając na względzie możliwości niosące przez normę art. 37a kk. Zdaniem Sądu, za adekwatne kary jednostkowe uchodziły kary pozbawienia wolności, które przy zastosowaniu częściowej absorpcji w procesie połączenia weszły w skład kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości 5 miesięcy.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 69 § 1 kk, Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze

nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Tym samym ustawowa fundamentalna reguła możliwości zastosowania warunkowego zawieszenia kary, wobec braku istnienia jakichkolwiek skazań oskarżonej, została wypełniona. W niniejszej sprawie, z powodów wyżej szczegółowo wskazanych, trzeba uznać, iż postawa oskarżonej daje podstawy do przyjęcia, iż sankcja w postaci kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni wobec oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze i znajdzie odzwierciedlenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa. Zastosowanie w tych realiach względem niej kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, uchodziłoby za sankcję zdecydowanie zbyt surową. Stosując wobec oskarżonej warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na dwuletni okres próby – na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i

art. 70 § 1 kk, Sąd dał wyraz zasadzie ultima ratio kary pozbawienia wolności określając prymat kar wolnościowych przed karą pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia i uznał, że będzie ona wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów kary. Należy również podkreślić, że dolegliwość kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania polega na istniejącym przez okres próby zagrożeniu wykonania kary. Pełni zatem funkcję ostrzegawczą i hamującą przed postępowaniem sprzecznym z prawem stanowiąc motywację do powstrzymania się od popełnienia przestępstw. Zastosowany wobec oskarżonej okres próby będzie więc swoistym sprawdzianem jej zachowania i pozwoli na ostateczne stwierdzenie, czy pozytywna prognoza co do jej dalszego zachowania okazała się trafna. Orzeczone w niniejszej sprawie kara znajduje także odzwierciedlenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa oraz aprobatę, iż za zachowania negatywne należy ponieść sprawiedliwą karę, a sankcja orzeczonej wobec wyżej wymienionej za taką powinna być postrzegana.

			Dodatkowo, Sąd stosując się do dyrektywy art. 72 § 1 kk, na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżoną w okresie próby do informowania co cztery miesiące, osobiście lub pisemnie, kuratora sądowego o jej przebiegu, poczynając od drugiego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
---	---	---	---
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7 8	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonej z urzędu rpr. M. M. kwotę 684 złote tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonej oraz kwotę 157,32 złotych tytułem VAT od przyznanego wynagrodzenia w wysokości 23%.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. (uznając za spełnione w zawartym przepisie przesłanki) Sąd zwolnił oskarżoną od zapłaty kosztów procesu w całości, którymi obciążył Skarb Państwa.</p>	
6. 1Podpis		